

מיטוהו של
מזן פוהר איש זייע
בנשיאות מויר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליטי"א

גליזן היכל מזהר"א"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מזהר"ן מברסלב זי"ע ותלמידיו הקדושים

גליון פ"ד • פרשת ואתחנן תשפ"ג

נשיחות מויר הרה"צ שליטי"א

טרמפ של דבקות

הפסוק הזה ממש כדברי רבנו ז"ל.

"והעקר שתזכר את ה' לאמר" לשון של להגיד' - תגיד את זה כמו שאמה יכול! אמה מרגיש הכי גרוע, הכי פחות בעולם והכי פגום, ה' ישמר? תגיד את זה להקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם, אני יודע שאין גרוע בעולם כמוני, רחם עלי! אני רוצה להיות איש כשר!". רבנו גלה לנו את הכח של הרצון; אנחנו אומרים בתפלה בכל יום (ברכת "רצה"): "ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמה" העבודה הכי גדולה של ישראל עמה - זה עניו הרצון, שאדם אומר: "אני רוצה להיות איש כשר! אני רחוק מאד מאד, אבל אני רוצה!" הרצון של אדם זה החיות - שלו! שאדם יודע: "אני אמנם רחוק, אבל יש לי רצון!", זו הנחמה שיש לנו בתוך כל הצרות.

הרכבת צריכה קרון ראשון

רבנו מגלה בתורה ההיא, שפשאדם מתחיל כך ללא מוחין, פשהוא בקטנות וקטנות דקטנות, אבל בוא פעם והוא יזכה לאיזו התעוררות דקדשה, הצדיק עורר אותו והכניס בו רצון טוב, ויזכה לתפלה בדבקות, פתאום התפלה הזו שעולה

תגיד כמו שאמה יכול!

הפרשה פותחת ומראה לנו את ההתחזקות של משה רבנו, שהוא תמיד התעסק בתפלה: "ואתחנן אל ה'", הוא ידע שיש גזרה שאינו יכול להכנס לארץ ישראל, אבל "ואתחנן אל ה'" אני לא מיאש את עצמי!

יבוא פעם והוא יזכה לאיזו התעוררות דקדשה, הצדיק עורר אותו והכניס בו רצון טוב, ויזכה לתפלה בדבקות, פתאום התפלה הזו שעולה למעלה תקח 'טרמפ' את כל שאר התפלות שנאמרו ללא דבקות וכונה

"בעת ההיא לאמר" על המלים "בעת ההיא" מגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ו, חלק א, סימן צט) גלוי נורא ונפלא מאד, "ואתחנן אל ה'" - תמיד, שלא תאמר "אין לי דבקות... אני לא ראוי... אני לא חשוב... מדוע שיקבלו את תפלותי?... אני מבבל מאד, ובקשי יכול אני לצמצם את עצמי ולומר את המלים של הסדור, ואיך אוסיף עכשו לדבר אל הקדוש ברוך הוא!?"...

אומר רבנו בפרוש: "ואתחנן אל ה'" - בין בדבקות ובין לא בדבקות, אמה תדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואל

תסתפל על שום דבר, תקח את כלי הדבור שלך בידי, תפתח את הפה שלך ותתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, "בעת ההיא" הינו באיזו עת שתהיה, לא משנה מתי! אמה נמצא עכשו באיזה דחק, איזו צרה, איזו בעיה, שם תתפלל להקדוש ברוך הוא! - לא משנה איפה! [גם בספר הקדוש 'זרע קדש' להרה"ק מרופשיץ זי"ע, מסביר את

חנות או בית מדרש?

הספרים הרבים שהיו מנחים על השלחן, השוו לרגע מראה כאלו מדבר כאן בבית מדרש הומה... אך היתה זו עוד חנות רגילה, אך כזו שהמכר בה היה חסיד ברסלב אמתי.

"לחטף תמיד טוב אמתי ונצחי, הו כשנמצאים בבית מדרש במוחין דגדלות, והו כשליפעמים נצרכים לבלות את הזמן בענייני העולם הזה" - זהו אחד מהיסודות הגדולים בדרך רבנו ז"ל, היסוד של פרשת השבוע: "ואתחנן אל ה'", שרבנו מגלה על זה שצריך תמיד לדבר אל השם יתברך "בין בדבקות ובין שלא בדבקות" (לקוטי מוה"ר"ו חלק א' סימן צ"ט), שיה גם בלמוד התורה הקדושה, תמיד, היכן שאמה רק נמצא, ובאיזה מצב רוח שרק עובר עליך - תחטף כמה שאמה יכול.

ככה העיד הרב החסיד רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל בפני מוה"ר"א ש"ז - תמיד כשהיה נכנס לחנות של אחד מאנשי שלומו, מצא על השלחן זה על זה: תהלים משניות, שלחן ערוך, עין יעקב, ותקוני זהר, ספרי רבנו וכו', כל ספר היה מקומט בראשי הדפים - לסמן היכן הם אוהזים, תכף כשהיתה החנות ריקה מקונים חטפו עוד כמה שורות של למוד. גם הסוחרים - שהיו נצרכים לנסע מעיר לעיר, היו אוהזים לעצמם שק אחד של בגדים ואכל, ושק אחד של מזון ורוחני ונצחי - ספרים לשעורים כסדרן.

מכתב לשבת

ממכתבי מז"ר הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

להתנחם על ידי ואתחנן

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שבת קדש לסדר ואתחנן -
שבת נחמו ט"ו באב ה'תשע"ט

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו
היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה
עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבוע קורין פרשת ואתחנן והיא שבת נחמו, והקשר ביניהם
פשוט ומפורש, שעקר נחמתו של אדם מתוך כל צרותיו, הוא ענין
החננו והתפלה אליו יתברך, להתחננו הרבה לפני השם יתברך על
נפשו, שייזכה לצאת מכל מיצרי ודחקותו, ויזכה להתקרב אליו
יתברך באמת, וכפי שאדם מרבה להתחנן לפניו יתברך על זה,
כן זוכה לראות ישועות ונחמות כפולות על כל צעד וצעד, ולכן
קורין מיד אחר תשעה באב פרשת ואתחננו, ללימוד אותנו איך נזכה
להתנחם מכל צרותינו ולראות בבנין בית מקדשינו, והוא על ידי
ואתחננו אל ה', להרבות תחנון ובקשות אליו יתברך, בשפע גדול,
והכל על דרך מתנת חנם, לסמוך על רחמי יתברך הבלתי סופיים,
ולבקש מתנת חנם ממש, ואז בודאי ירחם עלינו השם יתברך,
וינחם אותנו בנחמה כפולה ומכפלת, ונראה ישועה וגאולה אמתית.

ומוכן מאליו, שעקר הנחמה הוא על ידי שזוכים להתקרב אל
המנחם האמתי, שהוא רבנו הקדוש הנחל נובע מקור ח'כמה,
שעליו נאמר (בראשית ה כט) זה נחמנו ממעשינו ומעצבון דינו
וגו', כי רבנו ז"ל מגלה את כל הלמודים הנפלאים האלו, איך
להחזיק מעמד בכל מה שעובר עלינו, ולא להתיאש כלל, רק
להרבות תחנון ובקשה, בדרך של מתנת חנם ממש, עד שנוזקה
לראות בישועת ה' בכל ענין, ולהתנחם מכל צרותינו, וכפי שזוכה
להכניס בעצמו למודי רבנו ז"ל, כן זוכה לראות בישועת ה' בכל
ענין, בכלל ובפרט.

אחי ורעי היקרים! שבת זאת היא השבת הראשונה של השבע
שבתות דנחמתא, שמתחילים עם שבת נחמו, ומסתיימים עם
השבת שלפני ראש השנה, כי עכשו מחמשה עשר באב ואילך,
אנחנו בדרך ישיר אל ימי ראש השנה הקדושים, ועל הדרך להגיע
אל רבנו ז"ל באומן על ימי ראש השנה הקדושים, ולכן מעכשו
ראוי לנו להרבות מאד בתחנון ובקשה שנוזקה להיות אצל רבנו
ז"ל על ראש השנה, ולפעל כל משאלות לבנו לטובה, ולקבל שנה
טובה ומברכת בכל הענינים, ומוזבא בספרים הקדושים (עין ספר
שער יששכר להרה"ק רבי חיים אלעזר ממונקאטש זי"ע) שבתות
חמשה עשר בא"ב עולה בגימטריא כמו תבות כתיב"ה וחתים"ה
טוב"ה מכוון ממש, ולכן מעכשו ראוי לברך כל אחד ואחד בברכת
שנה טובה ומברכת, והמברך יתברך באלקי אמו, שפלטנו נזקה
לשנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה, שנת שפ"ת אמת מיכון
לעד, ולראות בהתגלות כבוד שמים בכל העולם כלו אמן ואמן.

המאחל לכם שבת שלום ומברך ושנה טובה ומברכת!

שמחה רבה
משה רבינו

למעלה תקח 'טרמפ'
את כל שאר התפלות
שנאמרו ללא דבקות
וכוונה.

כעין רפכת עם קרונות
רבים, אבל מה סוחר
את כל הקרונות? הקרון
הראשון עם המנוע,
ולוא שמחבר אד קרון
אחד לקרון הראשון
אין כל הקרונות יכולין
לזוז אף לא קמעא,
ומיד כשמחברים את
הכל לקרון הראשון כל
הקרונות נסחבים ונאיים
עם הראשון. כן הוא
לענייננו, התפלה עם

דבקות - הקרון הראשון,
ושאר הקרונות - התפלות
שנאמרו ללא דבקות, אד
מיד כשיש את הקרון
הראשון עם הכח הרב
הוא סוחר ולוקח אתרי
את כל התפלות פלן
למעלה.

ולכן אל לו לאדם לומר
"וכי מה חשובה תפילתי..."
הרי אני ממש בתכלית
קטנות המחין, ולא
מרגיש שום חיות ושום
התעוררות, ומה שנה לי
התפלה הזו... כי באמת
היא שנה מאד מאד!

שו"ת ברסלב. פאת מוהרא"ש זי"ע

האם זה בסדר להתפלל גם על דברים גשמיים?

שלום לכבוד הרב הקדוש. יהי רצון שהשם יאריך ימיה
ושנותיה בטוב ובנעימים, ויתן לה את הפוח להמשיך
לעשות את עבודת הקדש שאמה עושה.

יש לי שתי שאלות בענין התבודדות:

א. מהי מעלת התפלה והתבודדות בכלל? האם באמת כל
אשר מבקשים שם מתגשם?

ב. האם זה בסדר להתפלל באפן כללי גם על דברים
גשמיים מאחר ולא כלם יכולים להתפלל רק על מעלות
והשגות רוחניות?

תודה רבה, אני אוהב אותך מאוד ומאחל לה רק טוב,
ושאתאריך ימיה אתנו!

בעזרת השם יתברך, יום כ' לסדר בהעלותך ד' סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות
הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים
שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש
שיתחו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצון ופיסוס,

"אם גם אני מאנשי המלך, הריני ה"מליץ" של המלך"

יש לכל דבור של אדם כח גדול מאד, וכשאדם ממליץ טוב על נשמות ישראל בפה מלא לפני השם יתברך, הוא ממתיק מעליהם כל מיני דינים וממשיך עליהם חסדים ורחמים, ולכן לא די לדון אותם לכף זכות בלבד, אלא צריכים לומר כן בפה מלא, שהוא סוד ה"מליץ" של המלך הנ"ל המזכר בספורי מעשיות, שהיה תמיד ממליץ ומלמד זכות על בני אדם לפני המלך - מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ואין לאדם לחשב ולומר: 'מי אנכי שאמליץ טוב על נשמות ישראל? הרי אני קטן שבקטנים, ומה שוות ההמלצות שלי?' כי עליו לדעת שאדרבה - דיקא מפני שהוא הכי קטן ויודע היטב עצם המניעות והעכובים שיש לנשמות ישראל בעבודתם וגדל הנסיגות שעוברים עליהם, וכמה קשה להם להתגבר על יצרם, לכן דיקא הוא יכול לדון אותם לכף זכות ולהמליץ עליהם כל מיני זכיות, ועליו לומר בפה מלא לפני הקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם! אתה יודע את גדל יצרנו הרע ורבו הנסיגות שיש לנו לעבודך באמת. רבנו של עולם! דון אותנו לכף זכות ותעזר לנו לכבוש את יצרנו ולהתדבק בך באמת". ואלו היה אדם יודע איזה רשם מליצותיו וטענותיו עושות בשמים היה עוסק בזה כל היום - לדון נשמות ישראל לכף זכות, ולהמליץ עליהם כל מיני המלצות טובות.

ופעם אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן קנח): 'בכל פסיעה ופסיעה שלי אני מקריע את כל העולם לכף זכות'. כי רבנו ז"ל היה מוצא זכיות והמלצות טובות על כל אנשי העולם, שהרי מי ידע גדל הנסיגות שעוברים על בני אדם כמו רבנו ז"ל, ולכן בכל מקום שהלה ובכל פסיעה שפסע היה דן הבריות לכף זכות, ועל ידי זה המשיך עליהם חסדים ורחמים.

ז"ע, היה חדוש גדול בענין זה, עד שצדיקים אמרו עליו שבנה בשמים היכל זכות חדש - "היכל זכות של לוי יצחק בן שרה שאשא", שתמיד לוקחים משם זכיות לבני אדם מתוך ההמלצות שלו, וראוי ונכון לכל אדם ללכת בדרך הקדושה וללמוד זכיות על נשמות ישראל, ובזה ימשיך להן כל טוב.

ובית דין של מעלה מכן נגד בית דין של מטה, ובשעה שיושבים בבית דין של מעלה לדון נשמות ישראל, מטים אונם לשמוע מה אומרים עליהם בבית דין של מטה, שהוא הבית דין של הצדיקים שבדור, שממליצים טוב על נשמות ישראל, וכמו שהם פוסקים למטה כן נעשה למעלה, ולכן בכל פעם שאדם ממליץ טוב על נשמות ישראל - הוא מצטרף אל הבית דין של מטה, ועל ידו יוצאות גזרות טובות ישועות ונחמות לכל נשמות ישראל בכל העולם כלו.

היה זמן מסים שהרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלזל שוב ז"ע היה מן הבית דין הקדוש הזה, אבל מחמת שהקפיד מאד על כל שמץ קטן של פגם הברית, ולא היה יכול ללמוד זכות על הפוגם בה רחמנא ליצלו, כי היתה קדשתו נוראה מאד, וזכה לדורי דורות של בנים ובני בנים נוסרי הברית, פידיע, לכן הורידו אותו מן הבית דין הזה, שלא יהיה קטרוג על נשמות ישראל, כי בשמים רוצים מאד שתמיד ימליצו טוב בעד נשמות ישראל.

דיקא מפני שהוא יודע היטב עצם הנסיגות שעוברים

דבר גדול מאד הוא לדון תמיד את כל נשמות ישראל לכף זכות בפה מלא, ללמד עליהם כל מיני למוני זכות בתפלתו ובשיחתו לפני השם יתברך, כי

ה"מליץ" של המלך

אחר שהדפיס מוהר"ן ז"ל את ה'לקוטי תפלות' שלו, אמרו אליו אנשי שלומנו: אתם בודאי ראוים להיות הבעל תפלה המזכר בספורי מעשיות (מעשה י"ב), ענה ואמר להם מוהר"ן ז"ל: 'הבעל תפלה הוא רבנו ז"ל, אולם אם גם אני מאנשי המלך, הריני ה"מליץ" של המלך (שם), כי אני יכול ללמד זכות על אדם שעבר שמונה מאות פעמים על כל התורה כלה; כי זאת היתה עבודתו של מוהר"ן ז"ל כל ימי חייו - להמליץ טוב על נשמות ישראל ולקרב כלם אל אור רבנו ז"ל, כי הוציא התחזקות עצומה מכל דברי רבנו ז"ל, והראה דרך איד שכל יהודי יש לו תקנה טובה על ידי למוני רבנו ז"ל, ולכן בודאי היה המליץ של המלך.

כפה שמחה גרם לפלך!

הקדוש ברוך הוא אוהב מאד למי שממליץ טוב על בניו, כי הקדוש ברוך הוא חפץ חסד, ורוצה רק לראות טוב אצל כל נשמות ישראל, רק לפעמים מדת הדין מקטרגת ומתגברת, ואי אפשר להשפיע להם טוב מחמת הדין והמשפט, ולכן מי שממליץ טוב עליהם אז - משתיק מדת הדין ושכרו גדול מאד, והוא כדגמת מלך שהצרך להעמיד בנו למשפט מפני נימוסי המלכות והמדינה, ובא אחד לבית המשפט והמליץ טוב על בן המלך בכל מיני זכיות עד שניפטר בן המלך מן הדין, כפה שמחה גרם למלך! וכמה טוב מחזיק המלך למליץ שעשה כן וכן הוא אצל נשמות ישראל, שהקדוש ברוך הוא אוהב מאד מי שממליץ טוב עליהם, והקדוש ברוך הוא חוזר ומשפיע עליו כל מיני השפעות טובות מדה כנגד מדה.

הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב

בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך. ואפלו אם לפעמים

במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו

לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו'. והנהגה זו היא גדולה

רק להגביה

"כּוּ! בהייתי נער הייתי אָצלוּ"
 בקש המגיד: "האם תוכל לחזר
 על תורה ששמעת מהצדיק
 מסאסוב? נענה האיש: "פעם
 שמעתי שבאר את הפסוק: הנני
 ממטיר לכם לחם מן השמים -
 יהיה שפע לכם, ויצא העם
 ולקטו דבר יום ביומו", אני
 אתן לכם אכל, למען אנסנו".
 "אנסנו" זה גם כן לשון של
 להגביה, כמו שכתוב: "הרימי
 נס", את נחש הנחשת שמו אותו
 על גס גבוה, למען יראו. התורה
 מעוררת אותנו: צריכים להגביה
 יהודים! "הלך בתורת", ככה
 הוא הלך בתורה... לא צריך
 לשבר יהודים! צריכים לחזק
 יהודים!"

איך ששמע זאת הצדיק
 מטשערנאביל, פנה לגבאי
 ואמר: "לך נא מהר, והבא את
 היהודי שהיה כאן לפני כן".

וכשחזר היהודי אליו, אמר
 לו הצדיק: "אתה רואה? אני
 אמרתי לך שאני לא יכול לעזר
 לך, פי אתה לא שומר תורה
 ומצוות, הנה תראה מה שהוא
 אומר לי, מה שהרבי מסאסוב
 אומר, שהקדוש ברוך הוא יתן
 לכם פרנסה, על ידי שמגביהים
 יהודי ומשפיעים עליו טוב - אזי
 "לך בתורת!"

"המנהיג צריך להיות רחמן"
 אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן,
 חלק ב', סימן ז)

בענין זה ספר מוהר"א ש"ל:
 פעם בא יהודי אחד אל
 הצדיק הקדוש רבי מרדכי
 מטשערנאביל ז"ע, ובכה את
 מצבו: "רבי, כל פרנסתי היא
 מחלקת השדה שיש לי, והנה
 כבר זמן רב שישנה עצירת
 גשמים, השדה יבש כחרס... אין
 תוצרת למכור ואין בידי להביא
 לילדי הרפים לחם לאכל".

הרבי הקדוש פתח את החמש
 שלפניו, והחל להקריא: "אם
 בחקותי תלכו ונתתי גשמיכם
 בעתם, מה אני יכול לעזר לך?
 הרי אתה צריך לשמר מצוות
 פראוי, ואז תהיה לך פרנסה!"

היהודי יצא בפחי נפש, הוא
 חשב שיבוא לאיזו ישועה,
 והנה לא רק שהרבי לא האציל
 מברכתו, אלא גם הוכיחו שאינו
 שומר מצוות פראוי.

עבר קצת זמן, ובדלת נוקש
 יהודי בא בימים, הכניסו אותו
 למגיד הקדוש מטשערנאביל,
 והנה הוא שואל אותו, מאין
 יהודי? "מסאסוב!" ענה הגון.

"האם אתה זוכר את הצדיק
 הקדוש רבי משה ליב מסאסוב?"

נסתמיו דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף
 על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו
 יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב
 מאד. וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו, ועל זה בעצמו
 יצאק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו
 לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח
 פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ואמר רבנו ז"ל שפמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא
 באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשכיל יבין מעצמו גדל
 מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השונה לכל נפש
 מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו
 למעלה גדולה, אשרי שיאחז בזה.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות תפלה סימן ל"ז) על כל הדברים,
 הן על דבר גדול הן על דבר קטן - תתפלל, וכן כתב מוהר"ן ז"ל
 (שיחות הר"ן סימן רל"ג) שמעתי

מאיש אחד מאנשיו, שפעם אחת דבר רבנו ז"ל עמו מענין בגדים,
 ואמר לו שעל כל דבר צריכין להתפלל, הינו אם בגדו קרוע וצריך
 לבגד יתפלל להשם יתברך שיתן לו בגד ללבש, וכן בכל פיוצא בזה
 דבר גדול ודבר קטן. על הכל ירגיל עצמו להתפלל תמיד להשם
 יתברך על כל מה שיחסר לו אף על פי שהעקר להתפלל על העקר,
 דהינו על עבודת השם יתברך לזכות להתקרב אליו יתברך, אף על פי
 כן גם על זה צריכין להתפלל.

ואמר, שמי שאינו מתנהג ככה, אף על פי שהשם יתברך נותן לו
 בגדים ופרנסה והצטרכות חיותו, אבל כל חיותו הוא כמו בהמה
 שגם כן השם יתברך נותן לה לחמה וכו', כן הוא חיותו שנותן לו
 השם יתברך. כי מאחר שאינו ממשוץ כל חיותו על ידי תפלה מהשם
 יתברך, על כן כל חיותו הוא כמו חיות בהמה ממש, כי האדם צריך
 להמשיך כל חיותו והצטרכותו מהשם יתברך על ידי תפלה ותחנונים
 דוקא.

וכן שמעתי אנכי גם כן מפיו הקדוש על דבר קטן ופחות מאד
 שהיה קצת מכרח לי, ואמר תתפלל על זה להשם יתברך. ועמדתי
 משתומם, כי היה לי לדבר פלא בעיני להתפלל להשם יתברך על דבר
 פחות כזה, וגם פי לא היה מכרח ביותר. ענה ואמר (בלשון תמה): אין
 זה כבודך שתתפלל להשם יתברך על דבר קטן כזה?! והכלל, שעל
 כל הדברים שבעולם צריכין להתפלל להשם יתברך; ענין שם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתזכר לקיים את זה בתמימות
 ובפשיות גמורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

להצלחת הישיבה הקדושה היכל הקודש תפארת בניהו בית אל. לזכות אלישע בן רינה לזיווג הגון וכל הישועות.

לזכות להצלחת פנחס מענדל בן ציפורה מענהל ניי. לזכות להצלחת פנחס מענדל בן חנה פרים לרפואת פנחס מענדל בן ציפורה מענהל ניי.

לזכות לזכות ידידיה אשר ויצחק עזרא בני אסתר נוגה לזיווג הגון וכל הישועות!

בהעצה בבית שמש נודבה לרפואת והצלחת ר' שלמה ברוך בן רבקה הי"ד.

לעילוי נשבת אליהו דוד בן יהושע לוי יצחק.

השתתפו בזכות הרבים! ניתן לתרום להפצת העלון

בהעברה בנקאית: "ידידי עיר ברסלב" בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437

בנדירים פלוס: "ידידי עיר ברסלב" לציון בהערה: עבור גיליון היכל מוהר"א ש

לקבלת הגיליון באימייל מדי שבוע: 1@מוהראש.ישראל

להצלחת פתניה ציון בן רחל